មេរៀនទី ១៣៣: ព្រះបានអត់ទោសឲ្យដាវីឌ

២ សាំយូអែល ១២:១-៧, ទំនុកតម្កើង ៥១:១-១២

គោលបំណង៖	ព្រះទទួលយកការប្រែចិត្តរបស់យើង។

ខគម្ពីរចងចាំ៖ ទំនុកតម្កើង ៥១:១០ *"ឱព្រះអង្គអើយ សូមបង្កើតចិត្តបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំហើយកែវិញ្ញាណក្នុងទូលបង្គំឲ្យត្រឹមត្រូវឡើង។"*

ការថ្វាយបង្គំសំរាប់គ្រូ៖(សូមអានហើយអធិស្ឋានមុនពេលចាប់ផ្តើមបង្រៀន)

អំពើបាបបានខណ្ឌចែករវាងព្រះនិងយើង ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវបានចូលរួមជាមួយយើងម្តងទៀត តាមរយៈការសុគត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវយើងមានជីវិត និងឱកាសថ្មីដើម្បីប្រែចិត្តហើយចាប់ផ្តើមម្តងទៀត! សូមអាន **ទំនុកតម្កើង ៥១**។ យើងស្ទើតែអាចដឹងពីអារម្មណ៍របស់ដាវីឌទាំងស្រុងតាមរយៈទំនុកចម្រៀងរបស់គាត់។ តើលើកចុងក្រោយពេលណា ដែលអ្នកមានវិប្បដិសារីចំពោះអំពើបាបរបស់អ្នក ហើយអស់សង្ឃឹមក្នុងការកម្ចាត់វាចោល? អរគុណព្រះយេស៊ូវសម្រាប់ភាពបរិសុទ្ធ ដែលទ្រង់បានញែកយើងចេញពីអំពើបាប។ បើគ្មានការលះបង់របស់ព្រះយេស៊ូវទេ នោះយើងនឹងធ្លាក់ទៅក្នុងអំពើបាបជារៀងរហូត។

ចំរៀង៖ ១. ចូរប្រយ័ត្ននឹងភ្នែកតូចអ្នក ២. នៅរស់ ៣. ខ្ញុំដឹងខ្លួនហើយ

១. អធិស្ឋាន *(សូមនាំកុមារអធិស្ឋានបើក)*

២. ចំរៀង *(រើសចំរៀងខាងលើ១បទហើយច្រៀងជាមួយសិស្ស)*

៣. ល្បែងកំសាន្ត «លើ ក្រោម ដំ»

១. ឲ្យកុមារឈរ២នាក់ទល់មុខគ្នាដោយក្តាប់ដៃ ដាក់ឆ្លាស់គ្នាលើក្រោម។

២. គ្រូជាអ្នកស្រែក"លើ ក្រោម ដំ"កុមារដែលមានដៃនៅខាងលើគេត្រូវព្យាយាមដំដៃ ដៃគូររបស់គេ បើកុមារដំចំដៃរបស់ដៃគូរ កុមារនោះជាអ្នកឈ្នះ កុមារដែលមានដៃនៅខាងក្រោមត្រូវដកដៃអោយលឿននៅពេលលឺពាក្យ ថា"ដំ"។

៣. ល្បែងនេះបានបង្ហាញថា ការប្រុងប្រយ័ត្ននឹងមិននាំឲ្យយើងអន្តរាយដូចជាសាច់រឿងនៅថ្ងៃនេះនោះទេ។

៤. ការណែនាំមេរៀន

តើមានប្អូនៗប៉ុន្មាននាក់ធ្លាប់ជេគេខ្លះ? ចុះតើមានប្អូនៗណាខ្លះត្រូវបានគេជេ? តើការជេជាការល្អឬអាក្រក់? បាទ/ចាសការជេអត់ល្អទេ។ ប្រសិនបើមានគេជេប្អូន តើប្អូនសើចឬក៏ខឹង? តើការជេជាអំពើបាបដែរឬទេ? បាទ/ចាស វាគឺជាអំពើបាប។ តើអំពើបាបមានអ្វីខ្លះ? នៅពេលដែលប្អូនលួចគេ ជេរគេ វ៉ៃគេ កុហក គេ ស្អប់គេ សំលាប់គេ អញ្ចឹងអំពើបាបជាការគិតខុស និយាយខុស និងធ្វើខុស ដែលព្រះមិនសព្វព្រះ ហឫទ័យ។ យើងត្រូវសារភាពអំពើបាបរបស់យើងចំពោះព្រះហើយប្រែចិត្ត។ ការប្រែចិត្តមានន័យថា សុំការអភ័យទោសពីព្រះ ហើយងាកចេញ

ពីអំពើបាប។ ថ្ងៃនេះ យើងនឹងរៀនអំពីស្តេចដាវីឌ ដែលបានធ្វើបាបទាស់នឹងព្រះ និងការប្រែចិត្តរបស់គាត់។ តើអ្នកគិតថាព្រះនឹងអត់ទោសឱ្យ គាត់ដែរឬទេ?

៥. រឿងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ

ថ្ងៃមួយហោរាណាថាន់បានទៅសួរសុខទុក្ខស្តេចដាវីឌ។ សូមចាំថាហោរា គឺជាអ្នកនាំសាររបស់ព្រះ។ ព្រះបានផ្តល់ព្រះបន្ទូលដល់ហោរាដើម្បីឲ្យអ្នកដទៃទៀតបានឮដែរ។ ណាថាន់បានចាប់ផ្តើមចែកចាយសារ របស់ព្រះដោយការនិទានរឿងមួយ។

គាត់បានប្រាប់អំពីបុរសអ្នកមានម្នាក់ដែលគាត់មានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង រួមទាំងចៀមនិងគោជាច្រើនផងដែរ។ គាត់ក៏បាននិយាយអំពីបុរសក្រីក្រម្នាក់ ដែលគាត់មានតែចៀមតូចមួយប៉ុណ្ណោះ។ បុរសក្រីក្រនោះស្រលាញ់កូនចៀមនោះខ្លាំងណាស់ ហើយចាត់ទុកវាដូចជាសត្វចិញ្ចឹម។ ថ្ងៃមួយអ្នកដំណើរម្នាក់បានទៅលេងផ្ទះរបស់បុរសអ្នកមាននោះ។ ជាធម្មតាអ្នកមានត្រូវរៀបចំអាហារសម្រាប់ភ្ញៀវរបស់គាត់ ប៉ុន្តែជំនួសឱ្យការប្រើសត្វ ដែលគាត់ចិញ្ចឹម គាត់បានលួចចៀមតែមួយរបស់បុរសក្រីក្រនោះ។

ដាវីឌបានគិតថាវាជាការអយុត្តិធម៌ដែលបុរសអ្នកមានយកចៀមរបស់អ្នកក្រ។ ពេលនោះដាវីឌគាត់ខឹងណាស់! នេះជាពេលដែលណាថាន់ប្រាប់ដាវីឌនូវសារពិតពីព្រះអំពីកំហុសរបស់ដាវីឌ។ ណាថាន់បាននិយាយថា៖ «ដាវីឌ នេះជាអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ»។ ដាវីឌចាប់ផ្តើមគិតអំពីអំពើបាបរបស់គាត់។

ដាវីឌនឹកចាំថា នៅរដូវផ្ការីកពេលស្តេចទាំងអស់ចេញទៅច្បាំង តែដាវីឌសម្រេចចិត្តនៅរាជវាំង។ ដាវីឌបានចាត់មេទ័ពរបស់លោកគឺលោកយ៉ូអាប់ទៅធ្វើសង្គ្រាមជំនួសវិញ។ នៅល្ងាចថ្ងៃមួយ ពេលដែលដាវីឌដើរជុំវិញរាជវាំង គាត់បានឃើញស្ត្រីស្អាតម្នាក់នៅក្បែរនោះ។ ដាវីឌក៏ចាត់អ្នកនាំសារម្នាក់ឲ្យនាំស្ត្រីនោះទៅរាជវាំង។

ស្តេចដាវីឌបានប្រព្រឹត្តចំពោះស្ត្រីដ៏ស្រស់ស្អាតឈ្មោះបាតសេបា នោះដូចជាភរិយារបស់គាត់ដែរ។ គាត់បានរកឃើញថានាងបានរៀបការជាមួយ អ៊ូរី ជាទាហានដែលប្រយុទ្ធក្រោមការបញ្ជារបស់យ៉ូអាប់។ ជំនួសឲ្យការប្រែចិត្តក្នុងការចង់បានប្រពន្ធអ៊ូរីស្តេចដាវីឌបានផ្ញើសារទៅយ៉ូអាប់ ដោយប្រាប់គាត់ឲ្យដាក់អ៊ូរីនៅសមរភូមិជួរមុខ ដើម្បីសម្លាប់អ៊ូរីចោល។ ពេលដំណឹងនេះបានដឹងដល់ដាវីឌថា អ៊ូរីត្រូវគេសម្លាប់ក្នុងសមរភូមិហើយនោះ គាត់ក៏បានរៀបការជាមួយនាងបាតសេបា។

នៅចាំរឿងនិទានរបស់ណាថាន់ដែរឬទេ? ដាវីឌបានដឹងថាគាត់ក៏ដូចជាបុរសអ្នកមានបានលួចចៀមនោះអីចឹង គាត់ក៏បានលួចប្រពន្ធរបស់អ្នកដទៃដែរ។ គាត់ស្ទើរតែស្លាប់ដោយសារតែគាត់មានការសោកស្តាយចំពោះអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ។ គាត់បានសុំការអភ័យទោសពីព្រះ ហើយបានសរសេរ **ទំនុកតម្កើង ៥១** ដើម្បីបង្ហាញពីការប្រែចិត្តរបស់គាត់។ យើងទាំងអស់គ្នាបានធ្វើបាប។ ព្រះគម្ពីរប្រាប់ថាយើងទាំងអស់គ្នាខ្វះភាពល្អឥតខ្ចោះ។ យើងទាំងអស់គ្នាមានអំពើបាបដែលយើងត្រូវប្រែចិត្ត។ យើងអាចទូលប្រាប់ព្រះអំពីអំពើបាបរបស់យើង។ នោះគេហៅថាការសារភាពបាប។ ហើយយើងអាចសន្យាជាមួយព្រះថាយើងចង់ធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ ហើយថាយើងនឹងខំឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីមិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបនោះម្តងទៀត។ នោះហៅថាការប្រែចិត្ត។ ពេលយើងសារភាពហើយប្រែចិត្ត យើងអាចប្រាកដថា ព្រះទទួលយកការសុំទោសរបស់យើង។ យើងដឹងថាព្រះបានអត់ទោសឲ្យយើង ដោយសារ

ទ្រង់បានបញ្ជូនព្រះយេស៊ូវឲ្យសុគតជំនួសរាល់អំពើបាបរបស់យើង!

៧. ល្បែងកំសាន្ត « ខ្លែងឆាបកូនមាន់»

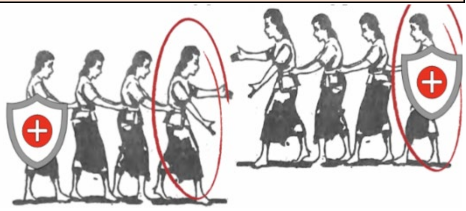

១. បែងចែកកុមារជា ២ក្រុម ឬច្រើនជាងនេះ

២. ក្នុងក្រុមនីមួយៗកុមារត្រូវតោងចង្កេះគ្នា។ អ្នកដែលនៅឈរមុខគេគឺត្រូវតាមចាប់យកអ្នក ក្រោយគេនៃក្រុមផ្សេងទៀត ហើយក៏ត្រូវព្យាយាមការពារកូនក្រុមខ្លួនឯងផងដែរ (កន្ទុយក្រោយគេ)

៣. តាមរយៈល្បែងនេះបានបង្ហាញថា ទោះស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈបែបណាមេមាន់ព្យាយាមកាពារកូនរបស់គេ។ ហើយដូចជាព្រះអញ្ចឹងដែរ ព្រះតែងតែកាពារនិងអត់ទោសដល់យើងនៅពេលយើងប្រែចិត្តពីអំពើបាប។

៦. សំនួរពិភាក្សា

១. តើនៅក្នុងរឿងនិទានរបស់ហោរាណាថាន់អ្នកមានបានធ្វើអ្វី? *គាត់បានលួចចៀមតែ១ពីបុរសក្រីក្រម្នាក់ដើម្បីរៀបចំអាហារពេលល្ងាចសម្រាប់ភ្ញៀវរបស់គាត់ ជំនួសឲ្យការប្រើសត្វរបស់គាត់។*

២. តើស្តេចដាវីឌ និងបុរសអ្នកមាននោះមានភាពស្រដៀងគ្នាត្រង់ណា?
លួចប្រពន្ធអ្នកផ្សេង ហើយសម្លាប់ប្តីរបស់នាងនៅក្នុងសង្គ្រាម

៣. តើស្តេចដាវីឌបានធ្វើអ្វី ពេលគាត់បានដឹងពីអំពើបាបដែលគាត់បានប្រព្រឹត្ត?
គាត់បានសារភាពកំហុស ហើយប្រែចិត្តចំពោះព្រះ

៤. តើការប្រែចិត្តមានន័យដូចម្តេច ?
សន្យាថាយើងនឹងប្រឹងឲ្យអស់ពីសមត្ថភាពថា មិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបដដែលនោះម្តងទៀតទេ

៥. តើយើងអាចប្រាកដថាព្រះអត់ទោសឲ្យយើងដោយរបៀបណា ពេលយើងប្រែចិត្ត?
ទ្រង់បានចាត់ព្រះយេស៊ូវឲ្យមកសុគតសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង

៨. ខគម្ពីរចងចាំ ទំនុកតម្កើង ៥១:១០

៩. ហត្ថកម្ម «សូមបង្កើតដួងចិត្តបរិសុទ្ធក្នុងទូលបង្គំ»

សម្ភារៈដែលត្រូវការ៖ រូបបេះដូង កូល័រ និងប៊ិក

១. សូមបោះពុម្ពរូបភាពបេះដូងសម្រាប់កុមារគ្រប់ៗគ្នា

២. សរសេរខគម្ពីរចងចាំ «**ទំនុកតម្កើង ៥១:១០** "ឱព្រះអង្គអើយ សូមបង្កើតចិត្តបរិសុទ្ធនៅក្នុងទូលបង្គំ ហើយកែវិញ្ញាណក្នុងទូលបង្គំឲ្យត្រឹមត្រូវឡើង។"» នៅចំកណ្តាលបេះដូងនោះ។ ប្រសិនបើកុមារមួយចំនួន មានការពិបាកក្នុងការសរសេរអក្សរ សូមឲ្យពួកគេ សរសេរតែ "សូមបង្កើតដួងចិត្តបរិសុទ្ធក្នុងទូលបង្គំ"។

៣. ឲ្យសិស្សផាត់ពណ៌បេះដូង និងដៃ។

៤. សូមរំឭកកុមារថា ព្រះតែងតែអត់ទោសឲ្យយើង ពេលយើងចេះប្រែចិត្តដូចស្តេចដាវីឌ!

១០. ចំរៀង *(រើសចំរៀងខាងលើ១បទហើយច្រៀងជាមួយសិស្ស)*

១១. អធិស្ឋាន *(សូមនាំកុមារអធិស្ឋានបិទ)*

សូមបង្កើតដួងចិត្តបរិសុទ្ធក្នុងទូលបង្គំ

សូមបង្កើតដួងចិត្តបរិសុទ្ធក្នុងទូលបង្គំ